

2 Οκτωβρίου 2014

Η φανέρωση της Αγίας Τριάδος στον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένα σχετικά πρόσφατο περιστατικό που έλαβε χώρα προ ολίγων ετών (περίπου 60), περιλαμβάνεται στον βίο τού Αγίου Γέροντος Ιωσήφ τού Ηουχαστού, και ίσως είναι το μοναδικό αντίστοιχο περιστατικό με αυτό τής φιλοξενίας τού Αβραάμ, που διαδραματίστηκε όμως εις την μετά Χριστόν εποχή. Ας αφήσουμε όμως τον ίδιο τον Άγιο Γέροντα να μάς το περιγράψει:

«Άλλην φοράν πάλιν αγρυπνώντας μόνος εις το πολύ μικρό καλυβάκι μου - διότι μόνοι μας με τον Γέρο Αρσένιο αγρυπνούσαμε κατά νύχτα ο καθείς εις το κελλί του με την ευχήν και με δάκρυα - ήλθον πάλιν εις θεωρίαν. Εγέμισεν φως το κελλί

μου, καθώς όταν είναι μέρα. Και εις το μέσον εφάνησαν τρία παιδάκια έως δέκα ετών το καθένα. Ένα ανάστημα. Μία μορφή. Μία ενδυμασία. Ένα πρόσωπον, εις την ευμορφίαν. Και εγώ εθαύμαζων εις την θεωρίαν τους ήμην όλος εκστατικός. Αυτά δε ακουμβώντας το ένα εις το έτερον με ηυλόγουν τα τρία ομού, όπως ευλογεί ο ιερέυς, και μελωδικώς έψαλλον: «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε. Αλληλούια»! Και εβάδιζον επάνω μου, και πάλιν οπίσω-οπίσω επήγαιναν, χωρίς να κάμουν μεταβολήν, και πάλιν εβάδιζον κατ' επάνω μου ψάλλοντας. Εγώ δε έλεγον διαλογιζόμενος· πού έμαθαν τόσον μικρά να ψάλλουν τόσον ωραία και να ευλογούν; Χωρίς να έλθη εις τον νουν μου ότι εις το Άγιο Όρος δεν υπάρχουν τόσον μικρά και τόσον ωραία παδάκια. Και ούτως πάλιν, καθώς ήλθον, έφυγαν να υπάγουν να ευλογήσουν και άλλους. Και εγώ έκθαμβος, ημέρες παρήρχοντο δια να διαλυθή η χαρά και να εξαλειφθούν από την μνήμη μου. Αλλά μήτε εξαλείφονται ποτέ τα τοιαύτα». (Γέροντος Ιωσήφ Ησυχαστού, 'Έκφραση Μοναχικής Εμπειρίας', επιστολή ΑΖ' (37), σελ. 214, έκδοση 1979 Ι.Μ. Φιλοθέου Άγιον Όρος).

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com